

Instanța de fond:
Curtea de Apel Chișinău – jud. I. Cimpoi

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței
Judecători

Tatiana Vieru
Svetlana Filincova, Oleg Sternioală
Mariana Pitic, Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către Chetrean Tatiana și Zadic Victoria, împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2016, prin care s-a admis cererea de atragere la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere,

în pricina civilă la cererea înaintată de către Druguș Zinaida, lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Vistortedar”, în proces de lichidare, împotriva Tatiane Chetrean și Victoriei Zadic privind atragerea la răspundere subsidiară,

C O N S T A T Ă :

Druguș Zinaida, lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Vistortedar” în proces de lichidare, s-a adresat în instanța de insolabilitate cu o cerere privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului SRL „Vistortedar” Chetrean Tatiana și contabilului – șef Zadic Victoria.

În motivarea cererii s-a invocat că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2015 s-a constatat insolabilitatea debitorului SRL „Vistortedar” și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului cu dizolvarea debitorului. În calitate de lichidator a fost desemnat Druguș Zinaida.

Menționează că motivul atragerii la răspundere subsidiară este faptul că în cadrul procedurii simplificate a falimentului al SRL „Vistortedar” a încetat de a executa creanțele scadente față de creditorii săi, cât și față de salariați, astfel, din 2012 SRL „Vistortedar”, nu dispune de careva bunuri, mijloace bănești care ar permite acoperirea obligațiilor scadente.

La adunarea finală a creditorilor SRL „Vistortedar” în procedura simplificată a falimentului din 30 octombrie 2015, toți creditorii au hotărât ca să fie atrași la răspundere subsidiară membrii organelor de conducere a debitorului SRL „Vistortedar” administratorul care este și asociat Chetrean Tatiana și contabilului – șef Zadic Victoria.

Remarcă că, valoarea totală a datoriilor identificate, potrivit tabelului consolidat al creanțelor este de 1 228 421,55 lei pe când bunuri incluse în masa debitoare care

pot fi valorificate nu au fost depistate. Creanțele menționate au fost verificate și validate de către instanța de insolabilitate.

Suplimentar a invocat că, debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în articolul 10 alin.(2) a Legii insolabilității. Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere limitată și lichidatorii debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute, după expirarea termenului prevăzut la alin. (3) al articolului din Legea menționată. Aceste persoane sunt trase la răspundere penala în conformitate cu legea.

Explică că, după verificarea cauzei apariției stării de insolabilitate a constatat că, membrii organelor de conducere, pârâții nu au luat măsurile necesare de evitare a supraîndatorării și au lipsit societatea de utilajul necesar pentru activitate (linia de producere a biscuiților).

A invocat actul nr. 5-672844 din 16 august 2015, cu anexe, întocmit în urma controlului fiscal la fața locului prin metoda verificării totale de către Inspectoratul Fiscal de Stal, care a stabilit majorarea pierderilor fiscale cu 68 654 lei pentru anul 2011, cu 161 255 lei pentru perioada anului 2012; cu 35 892 lei pentru anul 2013 și cu 138 282 lei aferent perioadei anului 2014; întocmirea neconformă a declarației cu privire la impozitul pe venit pentru perioadele fiscale 2011, 2012, 2013 și 2014; diminuarea TVA cu 14 056 lei; întocmirea neconformă a declarației privind TVA pentru perioada lunii decembrie 2014; neeliberarea facturilor fiscale în termenul prevăzut de legislație pentru livrările impozabile în total 27 cazuri (f.d. 72-105).

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2016 s-a admis cererea de atragere la răspundere subsidiară depusă de Druguș Zinaida, lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Vistortedar” în procedura simplificată a falimentului, în privința administratorului Chetean Tatiana și contabilului – șef Zadic Victoria și s-a încasat în mod solidar suma de 1 384 495,55 lei (f.d. 157-167).

La 19 octombrie 2016 Chetean Tatiana și Zadic Victoria au declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea să fie respinsă integral. (f.d. 171-173).

În motivarea cererii de recurs au invocat că instanța de insolabilitate la emiterea hotărârii nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, a interpretat eronat normele de drept material și procedural, a examinat cauza fără a se preciza și verifica dacă această pretinsă încetare de a executa obligațiile scadente echivalează cu incapacitatea de plată a debitorului, ca temei pentru depunerea unei cereri introductive.

Or, încetarea de a executa obligațiile scadente nu semnifică în mod necesar incapacitatea de plată a debitorului. Pentru a nu executa obligațiile pot exista diferite motive (ne recunoașterea lor, contestarea volumului, etc).

Nu a verificat care a fost activul patrimonial al SRL „Vistortedar” în anul 2012 pentru a constata cu certitudine că această societate comercială cu adevărat se afla în incapacitate de plată la acel moment.

La materialele dosarului ne fiind anexat bilanțul contabil pentru anii 2012-2015.

Nu a fost precizat care este momentul concret în care a intervenit obligația debitorului, în persoana organelor de conducere, de a depune cererea introductivă de intentare a procedurii de insolabilitate pentru a fi determinat faptul când a expirat termenul de 30 de zile, stabilit de lege, pentru depunerea cereri introductive.

Or, stabilirea acestui moment este obligatoriu, dacă atragerea la răspundere subsidiară are loc pe temeiul nedeplinării cererii de intentare a procesului de insolabilitate conform art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolabilității nr. 149/2012.

Nu au fost precizate obligațiile scadente ce urmau a fi executate de SRL „Vistortedar” începând cu anul 2012, or, consideră că, instanța de insolabilitate urma să stabilească componența pasivului format la debitor în perioada 2012-2015, odată ce doar acesta poate fi pus pe seama membrilor organelor de conducere în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolabilității nr. 149/2012.

La 28 noiembrie 2016 Druguș Zinaida, lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Vistortedar” a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de insolabilitate.

Examinând argumentele recursului pe baza materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Chetrea Tatiana și Zadic Victoria, este întemeiat și urmează a fi admis, casată hotărârea instanței de insolabilitate a Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2016 cu trimiterea pricinii la rejudecare din următoarele motive.

În conformitate cu art. 429 alin. (1) Codul de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolabilitate.

Conform art. 8 alin. (4) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în vederea soluționării recursului, instanței de recurs i se trimit, în copii certificate de instanța de insolabilitate, doar actele care interesează soluționarea căii de atac.

Conform art. 8 alin. (1) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Prin urmare, recursul declarat de Chetrea Tatiana și Zadic Victoria, la 19 octombrie 2016 se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolabilității.

Reglementări similare se regăsesc și în prevederile art. 1 alin. (4) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, care pstipulează că procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

La caz, recurenții contestă hotărârea instanței de insolvență prin care a fost admisă cererea lichidatorului Druguș Zinaida privind atragerea sa la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului insolvent

Fiind investită cu judecarea pricinii, prima instanță a admis cererea lichidatorului Druguș Zinaida privind atragerea la răspunderea subsidiară a administratorului întreprinderii debitoriale „Vistortedar” SRL – Chetrea Tatiana și contabilului – șef Zadic Victoria.

Instanța de insolvență a Curții de Apel Chișinău a conchis că admiterea cererii privind atragerea la răspunderea subsidiară a administratorului întreprinderii debitoare și a contabilului – șef se impune prin prisma argumentelor înaintate în acest sens și a probelor veridice, pertinente și concludente care confirmă solicitările date, în acest sens menționând că acestea se regăsesc în cererea depusă de lichidatorul „Vistortedar” SRL, Druguș Zinaida.

Instanța de recurs consideră incorecte concluziile primei instanțe.

În susținerea poziției sale instanța de recurs invocă următoarele:

Conform art. 248 alin. (1), (4) și (5) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului/ lichidatorului instanța de insolvență poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvent să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvența prin una dintre următoarele acțiuni:

- a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;
- b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;
- c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului;
- d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate;
- e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și a ștampilei;
- f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;
- g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori;
- h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvență conform prevederilor art.14;
- i) comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.

În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția că apariția stării de insolvență să fie actuală sau anterioară perioadei în

care și-au exercitat mandatul ori au deținut poziția ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului.

Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii.

Colegiu remarca că, cererea de chemare în judecată formulată în scopul antrenării răspunderii patrimoniale a membrilor organelor de conducere, precum și a altor persoane, care prin activitatea lor au cauzat insolvabilitatea debitorului, trebuie să cuprindă în mod expres identificarea exactă a acestor persoane, faptele pentru care sunt considerate a fi responsabile, precum și dovezile pe care se sprijină cererea, cum ar fi raportul administratorului insolvabilității sau al lichidatorului, registrele contabile ale debitorului, alte înscrisuri, martori etc.

În cazul în care cererea privind antrenarea răspunderii este introdusă de administratorul insolvabilității sau lichidator, cât și în cazul în care cererea este introdusă la inițiativa comitetului creditorilor, aceasta este, fundamentată de regulă, pe datele și informațiile furnizate prin raportul administratorului insolvabilității, prevăzut la art.114 din Legea Insolvabilității, cu indicarea faptelor ilicite pentru care ar putea fi angajată răspunderea personală patrimonială a persoanelor menționate la art. 248 alin. (1) Legea Insolvabilității.

Conform art.114 alin. (1) Legea Insolvabilității, administratorul insolvabilității va întocmi și va supune adunării creditorilor, în termenul stabilit de instanța de insolvabilitate, care nu poate depăși 100 de zile de la data deschiderii procedurii, un raport asupra stării economice și a cauzelor care au condus la insolvabilitatea debitorului, menționând persoanele cărora le-ar fi imputabilă această situație.

Recurgerea la datele cuprinse în raportul administratorului insolvabilității se dovedește a fi utilă și datorită faptului că acesta cuprinde o analiză complexă a situației economice a debitorului din ultimii 3 ani anteriori declanșării procesului de insolvabilitate, cauzele și împrejurările care au adus debitorul în această situație, precum și, după caz, persoanele care, prin faptele lor, se fac culpabile de insolvabilitate. Raportul va trebui să cuprindă analiza concretă a conduitei foștilor membri ai organelor de conducere și de supraveghere ale debitorului și/sau a oricărei alte persoane care ar fi putut contribui prin faptele sale la insolvabilitatea debitorului, dar și analiza circumstanțelor economico-financiare cu care societatea debitoare s-a confruntat.

Totodată, administratorul insolvabilității/lichidatorul va analiza oportunitatea angajării răspunderii personale patrimoniale a membrilor organelor de conducere și de supraveghere ale debitorului prin raportare la toate faptele enumerate de art.248 alin.(1) din Legea Insolvabilității.

Or, analiza va cuprinde cel puțin perioada suspectă de 3 ani anteriori deschiderii procedurii de insolvabilitate, în care se poate cere anularea actelor și transferurilor patrimoniale frauduloase, în condițiile legii. Pentru delimitarea cercului persoanelor vizate, respectiv pentru identificarea membrilor organelor de conducere ale debitorului din ultimii 3 ani, administratorul insolvabilității/lichidatorul va solicita

informații actualizate din Registrul de Stat al persoanelor juridice și Registrul de Stat al întreprinzătorilor individuali, precum și din alte registre publice în acest sens.

Astfel, membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activității de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare și satisfacerea unui interes personal sau al unui terț, astfel, calificarea acestei forme de răspundere are caracter delictual în toate situațiile.

Instanța de recurs constată că, lichidatorul „Vistortedar” SRL, Druguș Zinaida solicită atragerea la răspundere subsidiară a administratorului întreprinderii debitoriale „Vistortedar” SRL – Chetrean Tatiana și contabilului – șef Zadic Victoria, pe motiv că ultimii nu s-au adresat în instanță de judecată cu cerere introductivă de intentare a procesului de insolabilitate din momentul când a survenit imposibilitatea satisfacerii integrale la scadență a creanțelor creditorilor, pentru perioada anului 2012-2014.

Însă, instanța nu a constatat cu certitudine, dacă obligația debitorului de a depune cererea introductivă a survenit în anul 2013, când față de acesta au fost inițiate procese de judecată.

Or, potrivit materialelor cauzei incapacitatea de plată a debitorului „Vistortedar” SRL a survenit după ce utilajul de producere a produselor de patiserie, pe care debitorul îl avea în proprietate, a fost vândut în vederea satisfacerii creanței creditorului gajist BC Moldova - Agroindbank SA, care a fost gajat băncii în anul 2012 în vederea executării hotărârii judecătorești din 23 aprilie 2015.

Art. 14 alin. (4) Legea insolabilității, indică că, persoanele ce au dreptul de a reprezenta debitorul poartă răspundere doar pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3), adică după expirarea a 30 zile din data survenirii temeiurilor de declarare a insolabilității și nu pe întreaga perioadă, fapt ce nu a fost stabilit de instanța de insolabilitate și nici prezentat de lichidator.

Ba mai mult ca atât, actul de control fiscal nr. 5-672844 din 16 august 2015 (f.d. 72-75) nu conține nici o mențiune cu privire la datoriile SRL „Vistortedar” față de creditorii și/sau salariații săi.

Or, conform art. 216 alin. (6) din Codul fiscal, actul de control este un document întocmit de funcționarul fiscal sau altă persoană cu funcție de răspundere a organului care exercită controlul, în care se consemnează rezultatele controlului fiscal; în act se va descrie obiectiv, clar și exact încălcarea legislației fiscale și/sau a modului de evidență a obiectelor impunerii, cu referire la documentele de evidență respective și la alte materiale, indicându-se actele normative încălcate.

La efectuarea controlului fiscal organul fiscal verifică respectarea legislației fiscale și eventualele restanțe la buget, nicidecum datoriile contribuabilului față de creditorii sau angajații săi.

Totodată, instanța de recurs reiterează și faptul că, instanța de insolabilitate în hotărârea sa nu a precizat care anume decizie a Inspectoratului Fiscal de Stat o are în vedere.

Or, decizia DAF Botanica nr.1973 din 15 septembrie 2015, la care instanța face trimitere la fila 9 a hotărârii nu este anexată la materialele cauzei, ci doar actul de control fiscal nr. 5-672844 din 16 august 2015 (f.d. 72-75).

De asemenea, instanța de recurs consideră că instanța de insolabilitate urmează să stabilească tipul răspunderii recurenților.

Or, potrivit prevederilor Legii insolabilității nr. 149/2012, răspunderea subsidiară poate fi individuală sau solidară. Dacă insolabilitatea este imputabilă unei singure persoane din cele enumerate de art. 248 din Legea nr. 149/2012, ea de una singură va suporta parțial datoriile debitorului insolabil în partea neacoperită de activele acestuia.

La fel, se va considera răspundere individuală a două sau mai multe persoane care au contribuit în mod separat la insolabilitatea debitorului prin săvârșirea de către fiecare a unor fapte distincte din șirul celor prevăzute de Legea nr. 149/2012, pentru care poate surveni răspunderea subsidiară. În acest sens, fiecare subiect va răspunde pentru fapta proprie, în măsura în care prin aceasta s-a agravat starea debitorului.

Iar, în cazul săvârșirii a mai multor fapte stabilite de art. 248 din Legea nr. 149/2012, de două sau mai multe persoane care au săvârșit în comun una sau, sau mai multe acțiuni va opera răspunderea solidară pentru fapta comună.

Anume pentru acest caz art. 248 alin. (4) din Legea nr. 149/2012 stabilește că în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor avute în vedere, este solidară.

În speța dată, instanța de insolabilitate a considerat că unul din temeiuri de atragere la răspundere subsidiară este ținerea necorespunzătoare a contabilității (art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 149/2012).

Astfel, ca urmare, pentru această faptă poate opera răspunderea subsidiară solidară a administratorului și a contabilului-șef, odată ce ambii sunt obligați să asigure o contabilitate corectă, cu precizarea că răspunderea va fi solidară doar în limita pasivului provocat de ținerea necorespunzătoare a contabilității.

Totodată, instanța de recurs menționează că, nu poate opera răspunderea solidară a administratorului și a contabilului-șef pentru nedepunerea cererii introductive în termenul stabilit de lege art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 149/2012, odată ce nerespectarea obligației de depunere a cererii introductive este imputabilă doar administratorului, ca organ cu atribuții de reprezentare a debitorului societate comercială.

Or, volumul răspunderii subsidiare urmează a fi diferențiat pentru fiecare subiect al răspunderii în dependență de fapta imputabilă.

În speța dată, instanța de insolabilitate a admis culpa subiecților a administratorului și a contabilului-șef, însă nu face nici o diferențiere din punct de vedere a volumului răspunderii, ceea ce nu corespunde spiritului Legii nr. 149/2012, or, prevederile art. 248 din Legea nr. 149/2012, pentru atragere la răspundere subsidiară. Nu este suficientă doar dispunerea de calitate de membru al organelor de conducere, în sensul art. 247 din Legea insolabilității, la care se atribuie și contabilii, este necesar ca membrul organelor de conducere prin acțiunile sale să creeze sau să agraveze starea de insolabilitate a debitorului, dacă aceste acțiuni se încadrează în una sau mai multe din acțiunile enumerate la art. 248 din Lege.

Mai mult ca atât, urmează a fi oglindită legătura de cauzalitate între acțiunile membrului organelor de conducere și starea de insolabilitate a debitorului, în sensul că insolabilitatea se datorează anume acțiunilor acestuia, și nu altor circumstanțe,

precum și vinovăția membrului organelor de conducere în cauzarea sau agravarea stării de insolvabilitate.

Ba mai mult ca atât, raportul de cauzalitate este și condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite și nu altul. Adică, prejudiciul efectiv demonstrat, condiție stipulată și în art.1398 alin.(2) Cod Civil, care prevede că, prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Altfel relatat, pentru atragerea la răspunderea subsidiară a organelor de conducere ale debitorului urmează a fi întrunite toate condițiile cum ar fi: *fapta prejudiciabilă*, *prejudiciul* - sub forma unei părți a pasivului patrimonial al debitorului insolubil, *legătura de cauzalitate* dintre faptă și pasiv, *vinovăția* - sub forma intenției sau culpei și toate acestea în cumul au creat starea de insolvență a debitorului.

Ca urmare, în speța dată, instanța de recurs constată lipsa condițiilor enumerate, care nu sunt arătate de instanța de insolvabilitate în hotărârea contestată, ceea ce face ca această hotărâre să fie pasibilă casării.

Analizând circumstanțele speței prin prisma normelor de drept supra enunțate, în raport cu cele constatate, instanța de recurs conchide că, instanța de insolvabilitate, în mod superficial a trecut asupra circumstanțelor pricinii, analizând formal temeiurile de admitere a cererii de atragere la răspundere subsidiară a administratorului întreprinderii debitoriale „Vistortedar” SRL – Chetrean Tatiana și contabilului – șef Zadic Victoria, pe motiv că ultimii nu s-au adresat în instanță de judecată cu cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate din momentul când a survenit imposibilitatea satisfacerii integrale la scadență a creanțelor creditorilor, pentru perioada anului 2012-2014. Curgerea termenului de prescripție de trei ani stabilit de art. 248 alin. (5) al Legii insolvabilității, începe de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat starea de insolvabilitate, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

Ba mai mult ca atât, Colegiu menționează faptul că, cererea privind atragerea la răspunderea subsidiară se examinează în procedură contencioasă și fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale. Condițiile prevăzute de art.118 alin.(1) Cod de procedură Civilă.

Totodată, Colegiu constată că, la materialele cauzei lipsește raportul administratorului prin care să fie indicate circumstanțele prevăzute de art.114 alin.(1) Legea insolvabilității. Una din probele esențiale de admitere a acțiunii.

De asemeni , la (f.d. 69 -70) este anexată copia tabelului definitiv al creanțelor confirmat de lichidatorul Druguș Zinaida, unde lipsește semnătura judecătorului în rubrica „ creanțe validate” pentru confirmarea volumului creanțelor chirografare nestinse (art.143 alin.(7) Legea insolvabilității). Norma dată indică că, în urma verificării tabelului de creanțe definitiv și a materialelor din dosar, cu audierea administratorului/lichidatorului, judecătorul instanței de insolvabilitate va valida creanțele incluse în tabel și necontestate de creditorii semnând în rubrica “Validat” în dreptul fiecărei creanțe trecute în tabel de administrator/lichidator. În cazul depunerii contestațiilor, judecătorul va semna în rubrica “Contestat” în dreptul creanței

contestate și va consemna personal cu cifre în rubrica “Creanțe cu titlu provizoriu” suma creanței pe care o admite cu titlu provizoriu pe perioada examinării contestației. Judecătorul va menționa în tabel și persoana care a depus contestația. Mențiunile respective vor fi trecute pe cambii și pe alte titluri de creanțe.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că erorile judiciare ale instanței de insolabilitate în ordine de recurs nu este posibil de corectat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa hotărârea instanței de insolabilitate și de a restitui pricina spre rejudecare, în alt complet de judecată.

La rejudecarea pricinii este necesar de ținut cont de cele expuse supra și în dependență de probele obținute de emis o hotărâre legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Chetrean Tatiana și Zadic Victoria, prin intermediul avocatului Tarlapan Artur.

Se casează hotărârea Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2016, în pricina civilă de intentare a procesului de insolabilitate față de Societatea Comercială „Vistortedar”, Societate cu Răspundere Limitată, la cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului întreprinderii debitoriale Societate Comercială „Vistortedar”, Societate cu Răspundere Limitată și contabilului șef, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru

Svetlana Filincova

Oleg Sternioală

Mariana Pitic

Nicolae Craiu